

Του Βάιου Καραλή

Η λέξη παρησία πρωτοεμφανίστηκε στον Ευριπίδη. Ένα ειδικό γερμανικό λεξικό κύρους μας λέει ότι ήταν μια λέξη α-αθηναϊκής επινόησης, για την οποία οι Αθηναίοι ήταν περήφανοι. ...

Είχε δύο βασικές και σχετικές σημασίες. Η μία ήταν προσωπική: ειλικρίνεια ή ελευθεροστομία. Η άλλη ήταν πολιτική: ελευθερία λόγου. Εξέφραζε την εξιδανικευμένη εικόνα που έχει ο Αθηναίος για τον εαυτό του. Ήταν ένας ελεύθερος άνθρωπος που είχε συνηθίσει να λέει με ειλικρίνεια τη γνώμη του. Στην δημοκρατική Αθήνα το δικαίωμα να μιλήσεις πήγαινε μαζί με το καθήκον να ακούσεις....

Από την αρχαία Αθήνα και μετά σε κανένα κράτος δεν υπήρξε τόσο άμεση δημοκρατία. Η δημοκρατία πνίγεται μέσα σε κάθε είδους κοινοβούλια 2500 χρόνια τώρα....

Τι έχει λοιπόν να φοβηθεί μία εκλεγμένη κυβέρνηση κάνοντας δημοψήφισμα για κάποιο σοβαρό πρόβλημα που προκύπτει?

Η πατρίδα μας στήνεται στον τοίχο με το Μακεδονικό. Τι ποιο δημοκρατικό από το να γίνει δημοψήφισμα και να ερωτηθεί ο πολίτης? Έτσι και η κυβέρνηση πιο δυνατή, θα μπορεί να διαπραγματευτεί.

Σε διαφορετική περίπτωση εάν δεν ερωτηθεί ο πολίτης ισχύουν δύο ενδεχόμενα: το ένα είναι ότι οι άνθρωποι που κυβερνάνε δεν έχουν εμπιστοσύνη στους πολίτες, διότι έχουν καταλάβει ότι είναι κατώτεροι των περιστάσεων. Η πνευματική τους ικανότητα αδυνατεί να συλλάβει τέτοιου είδους ερωτήματα. Είναι δηλαδή κοπάδι, όπως έλεγε και ο Σωκράτης.

Η δεύτερη περίπτωση, όπως έλεγε πάλι ο Σωκράτης, είναι όταν μας κυβερνούν οι επαφόντες δηλαδή οι άριστοι. Τότε ο λαός κοιμάται ήσυχος, διότι οι καλύτεροι έχουν αναλάβει την τύχη της χώρας μας...

Έχει κάποιος σήμερα την αίσθηση ότι αυτή η κυβέρνηση είναι οι άριστοι των Ελλήνων?

Έχει κάποιος σήμερα την αίσθηση ότι τις τελευταίες δεκαετίες και όχι μόνο, από την ίδρυση του νέου ελληνικού κράτους θα έλεγα, ότι μας κυβερνούν οι άριστοι?

Τρεις μόνο πρωθυπουργοί δώσανε την ζωή τους για την πατρίδα και οι περισσότεροι από εμάς δεν τους γνωρίζουμε.....

Η αλήθεια είναι ότι τις τελευταίες δεκαετίες γίνονται τεράστιες προσπάθειες οι νέοι μας να μην διδάσκονται παιδεία. Η κριτική σκέψη πρέπει να πάψει να υπάρχει στους ανθρώπους. Όσο τα περί ρατσιστών, ακροδεξιών και ό,τι άλλο ξεστομίζουν οι κυβερνήτες σε όλους μας, τους ανταπαντάω με τα λόγια του Μάνου Χατζιδάκι: Ο νεοναζισμός, ο φασισμός, ο ρατσισμός και κάθε αντικοινωνικό κι αντιανθρώπινο φαινόμενο συμπεριφοράς δεν προέρχεται από ιδιολογία, δεν συνθέτει ιδιολογία.

Είναι η μεγεθυμένη έκφραση-εκδήλωση του κτήνους που περιέχουμε μέσα μας, χωρίς εμπόδιο στην ανάπτυξή του, όταν κοινωνικές ή πολιτικές συγκυρίες συντελούν, βοηθούν, ενισχύουν τη βάρβαρη κι αντιανθρώπινη παρουσία του.

Η μόνη αντιβίωση για την καταπολέμηση του κτήνους που περιέχουμε είναι η Παιδεία. Η αληθινή Παιδεία και όχι η ανεύθυνη εκπαίδευση και η πληροφορία χωρίς κρίση και χωρίς ανήσυχη αμφισβητούμενη συμπερασματολογία. Αυτή η Παιδεία που δεν εφησυχάζει ούτε δημιουργεί αυταρέσκεια στον σπουδάζοντα, αλλά πολλαπλασιάζει τα ερωτήματα και την ανασφάλεια. Όμως μία τέτοια Παιδεία δεν εννοείται από τις πολιτικές παρατάξεις και από όλες τις κυβερνήσεις, διότι κατασκευάζει ελεύθερους κι ανυπότακτους πολίτες μη χρήσιμους για το ευτελές παιχνίδι των κομμάτων και τις πολιτικές.

Υ.Σ. Το 1993 σε ξενοδοχείο των Η.Π.Α συγκεντρώθηκαν 200 άνθρωποι, (οι κεφαλές αυτού του πλανήτη), για να αποφασίσουν για το μέλλον της ανθρωπότητας. Όταν λέμε μέλλον εννοούμε την χαλιναγωγή των μαζών. Εκτός των άλλων αποφάσισαν ότι η εκπαίδευση που θα δίνεται πλέον θα είναι "άρτος και θέαμα."

Βλέπει κάποιος γύρω του κάτι διαφορετικό από αυτό που ζούμε σαν κοινωνίες? Το μόνο που δίνεται για μόρφωση στα παιδιά μας είναι σόου και συνταγές μαγειρικής, όταν ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής οικογένειας μεγαλώνει τα παιδιά της με σκέτα μακαρόνια, διότι και τα όσπρια απαιτούν λάδι και ψωμί.

Τα έγραψα όλα αυτά πριν 14 χρόνια περίπου, αλλά την περίοδο εκείνη ο Έλληνας ζούσε στην σφαίρα της αφασίας. Δεν μαντεύω το μέλλον αλλά το μελετώ, όπως ο καθένας θα μπορούσε να το κάνει. Μέσα από το διαδίκτυο διαβάστε τις συνεντεύξεις του φυσικού επιστήμονα Michio Kaku, ο οποίος θεωρείται από τους πιο σπουδαίους, για την γνώση του στο γίγνεσθαι. Μιλάει για την πορεία της ανθρωπότητας στις επόμενες δεκαετίες, εφόσον βέβαια δεν πατηθούν τα κουμπιά του πυρηνικού ολέθρου.

Καραλής Βάιος